

stammer, fordi Statsbanernes Materiel, navnlig Lokomotivmateriellet, er saa optaget, at det ikke lader sig gøre at igangsætte nye Togstammer, uden at det gaar ud over Trafikken i Almindelighed. Det er for øvrigt ikke saa overmaade længe siden, at denne Bane blev aabnet for Drift, og det forekommer mig, at det, der allerede er opnaaet, dog maa være et ganske betydeligt Fremskridt for Befolkningen. En Forbedring af Toggangen er i hvert Fald allerede udelukket ved Mangelen paa Materiel.

Det ærede Medlem fra Hillerød (Wilmann) hævdede i en udførlig, velbegrun- det Redegørelse, at Jernbaneskyldloven — hvad jeg ikke har været i Tvivl om — er en meget daarlig Lov, og henstillede, at man tog den op til Revision. Jeg tror ikke paa, at en saadan Revision af denne Lov, som det ærede Medlem ønskede, vil kunne gennemføres. I hvert Fald vil et Forslag om Revision blive fulgt af en meget vidtløftig teoretisk og praktisk Diskussion om Principperne for en saadan Løvs Indhold. Det vilde ikke være nok at foreslaa at fjerne den Bestemmelse, som siger, at for at Værdistigningen i det hele taget skal komme i Betragtning, maa den udgøre mindst 10 pCt. af Ejendommens samlede Værdi, hvad det ærede Medlem mente, man kunde nøjes med, thi der vilde da straks blive krævet en Række andre Ændringer. Det bedste Bevis derpaa er jo, at det ærede Medlem selv fremdrog et andet, meget vidtrækkende principielt Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde indskrænke sig til at tage Afgift af Jordens Værdistigning, eller man skulde tage Afgift af den samlede Ejendoms Værdistigning. Allerede Fremdragelsen af dette Moment viser jo, at man straks vilde være inde i meget vidtløftige og til Dels stærkt splittende Forhandlinger. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han tror, der er Mulighed for, at han kunde skabe Stemning for i det hele at ophæve Loven; den kan dog ikke være tilfredsstillende for noget Parti i den Skikkelse, den nu har. Den er vist i høj Grad Generalnævner for en almindelig Misfornøjelse, saa der synes at være Haab om, at man kunde enes om at ophæve den. Hvis det skulde være muligt, vil jeg gerne medvirke dertil.

Det ærede Medlem fremdrog et andet Spørgsmaal, nemlig om Muligheden af Indførelse af Aarskort til Statsbanerne mod Ratebetaling. Det ærede Medlem har Fortjenesten af allerede i Fjor at have

fremdraget dette Spørgsmaal; jeg følte mig saa stærkt tiltalt af denne Tanke, at jeg forpligtede mig til at arbejde derfor, og jeg har i Aarets Løb haft et Par Forhandlinger med det ærede Finansudvalg, under hvilke det ikke lykkedes at naa til Enighed. Men det vil sikkert glæde det ærede Medlem, og jeg tror mange af Jernbanernes Kunder, naar jeg nu kan meddele, at der har fundet nye Forhandlinger Sted, og at der nu er opnaaet Enighed om Indførelse af Ratebetaling for Aarskortene, dog kun for Kort til 3die Klasse. Denne Foranstaltning vil blive effektueret i Løbet af ganske kort Tid.

Det eneste Medlem, som under Finanslovforslagsbehandlingen har udtalt Ønske om Sparsommelighed, endogsaa en vidtgaaende Sparsommelighed, er, saa vidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen). Der er vistnok ikke megen Risiko ved at fremsætte dette Synspunkt, som sandsynligvis intet Menneske vil bryde sig om. I hvert Fald for saa vidt Sparsommeligheden skulde gaa ud over de produktive Anlæg, som i saa høj Grad af alle Dele af Befolkningen ønskes fremmet; tror jeg, at Kravet om Sparsommelighed ikke vil kunne faa nogen som helst Virkning. Hvis det ærede Medlem vil moderere det derhen — hvad jeg gerne vilde have —, at disse Anlæg gennemførtes i et rimeligt Tempo, saaledes at Anlægene strakte sig over et rimeligt Antal Aar, vil jeg gerne støtte ham deri. Naar det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at jeg havde forlangt Dobbeltspor for at undgaa Forsinkelser, og udtalte, at uagtet der jo er Dobbeltspor paa Strækningerne baade over Sjælland og Fyn, er Togene fra København til Odense meget ofte forsinkede, vil jeg dog gerne hertil bemærke, at jeg jo ikke har anført Mangelen paa Dobbeltspor som den eneste Aarsag til Forsinkelser, men jeg har udtalt, at Dobbeltspor vilde være et væsentligt Middel til Forbedring af de bestaaende Forhold. Men da Spørgsmaalet om, hvorledes det kan være, at Togene fra København Vest paa ogsaa meget ofte er forsinkede, uagtet der altsaa paa denne Strækning findes Dobbeltspor, har været Genstand for almindelig Opmærksomhed, vil jeg gerne gøre lidt nærmere Rede derfor.

For det første kan disse Tog være forsinkede ved deres Afgang fra København, idet de skal afvente Forbindelse med Nord- og Kystbanen, som atter er afhængige af Forbindelserne med Sverige o